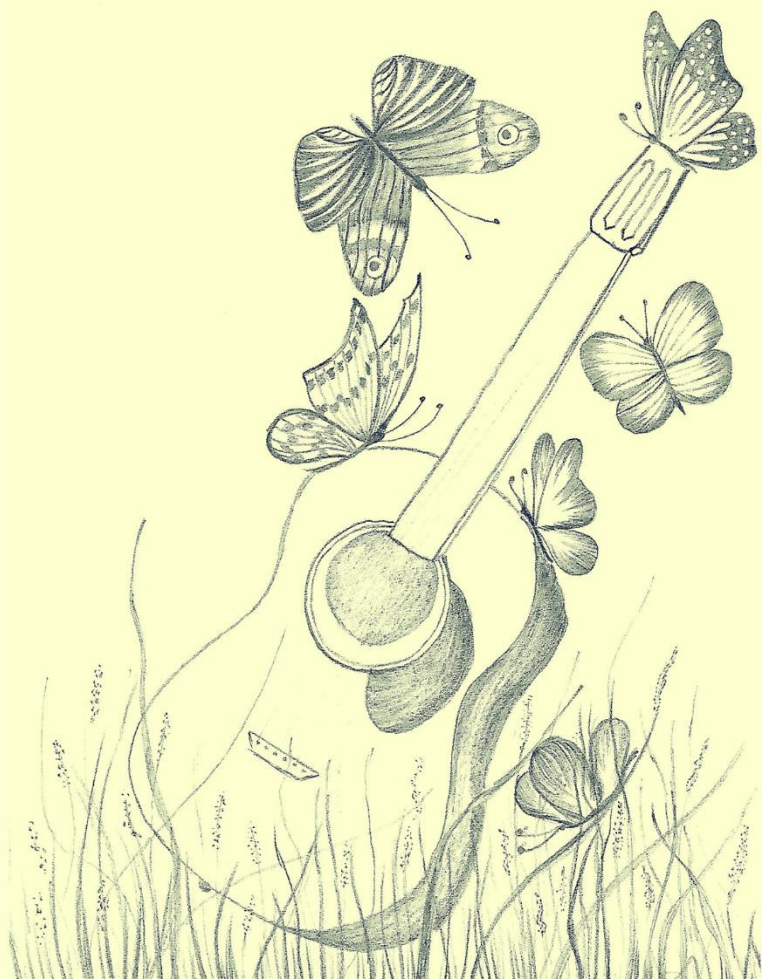
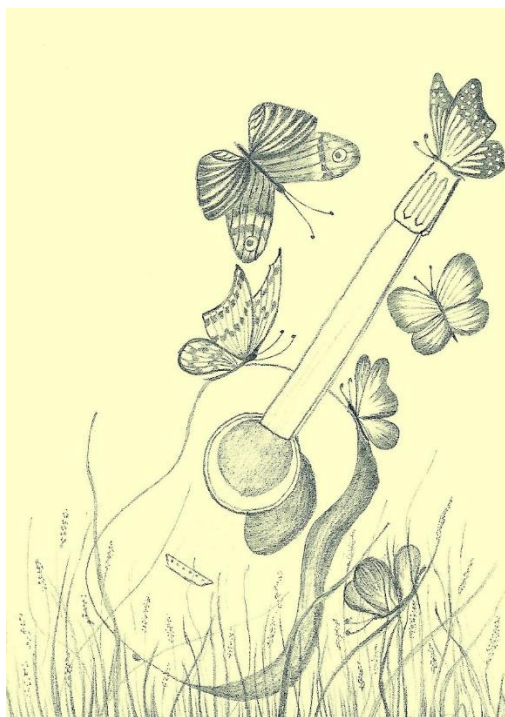

ZDENĚK HORENSKÝ

ŽIVOTU VSTŘÍC

ŽIVOTU VSTRĚC

Zdeněk Horenský

O PSANÍ

Žijeme si současností,
minulost nás stíhá,
pohled dál do budoucnosti
zatím prázdná kniha.

Vlastní žití, též i jiných,
do paměti se nám vrylo,
prožitky i vyprávění
vše to dění způsobilo,

že si mozek občas složí
v obrázky to dění,
vzniknou básně nebo prózy.
Jen tak k pobavení.

O ŽIVOTĚ

Přichází podzim života,
možno si dělat statistiku,
který čas nebyl dobrota,
v kterém pak měl jsem vlastně kliku.

Chtěl jsem se vznášet nad zemí,
dolů mě přitažlivost táhla,
málo jsem prožil zdá se mi,
to, po čem moje duše prahla.

Kdybych se znovu narodil,
nic neměnil bych ve svém žití,
život by závod s časem byl
v němž nemožno je zvítěziti.

OD DŘÍVE K TEĎ

Být básníkem staré doby?
Ta dnešní snad více zlobí,
vyzývá k porvání směle.
Jenom myslí, ne však tělem.

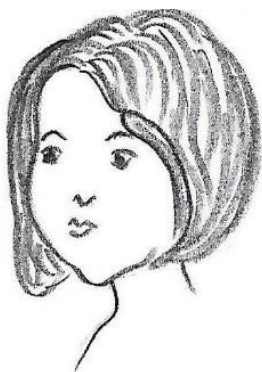
Být básníkem starých lásek?
Na čele přibylo vrásek,
čas ač zdál se kratičký
změnil slečny v babičky.

V dědečky pak mladé muže,
stejný proces jako u žen,
spolu jak dřív plni lásky
s vnoučaty jdou na procházky.

POSELSTVÍ RANNÍ ROSY

Ve stínu jabloně
já stála v ranní rose,
bezbranná v dojetí,
že ke štěstí mít kousek,

je přáním každého
kdo lásku v srdci nosí.
Tu lásku pro toho,
kdo dřív byl jenom kdosi.

O VŮNI VLASŮ

Sváteční večer v klubu mladých,
za okny sníh a tuhý mráz,
my víme si vždy se vším rady,
nejenom máj je lásky čas.

Jarušce krásně voní vlasy,
šamponem z Tuzexu umyté,
ty doplňkem jsou její krásy,
nádherné, dlouhé a vlnité.

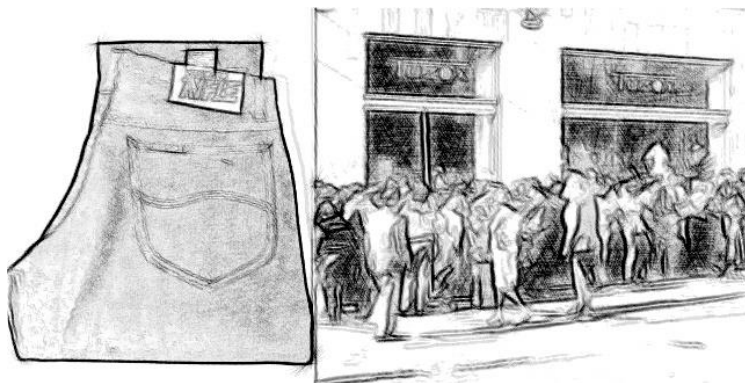
U okna spolu toho času
vnímáme něžné doteky,
a já tu vůni jejích vlasů
budu už cítit navěky.

VZPOMÍNKOVÁ

Z Tuzexu rifle i košili
na mladém těle jsme nosili,

dlouhé vlasy k ramenům,
rád si na to vzpomenu,

husté černé vlasy,
joj to byly časy.

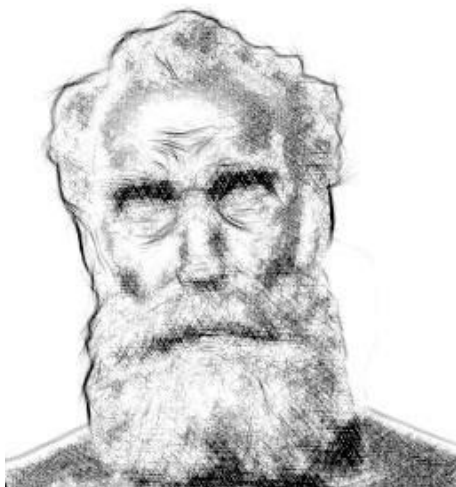

HLEDAL JSEM ŠLECHTICKÉ PŘEDKY

U své velmi staré tetky
hledal jsem šlechtické předky.

Nakonec jsem dostal dopal,
jen jeden z nich s pány slopal.

O JEDNÉ NOCI A JEJÍ MOCI

Oslava nabírá na síle,
kapely tempo až zběsilé,
světelné efekty na parketu tanečním
jsou aktem techniky, ne dílem slunečním.

Hostů je dost,
už se dali do zpívání,
dlouhá je noc,

v nejbližší hodině svítání,
oznámí, že je čas na spaní.

Při měsíčních paprscích a stínech v pokoji,
v košilku noční se milá má ustrojí,
ač oknem vnikne již vtíravý ranní chlad,
tiskna pak v objetí budu ji hřát.

